

helbigere at give Vederlaget for Tjenesten i rede Penge end i det Slags Naturalpræstationer, idet Staten i Almindelighed kommer til at betale dem dyrere end den Værbi, de have for de Vedkommende, og disse komme heller ikke til en klar Erkjendelse af, hvad det er, de nyde. Jeg troer derfor, at det er bedre at nedlægge Skolerne og give disse Folk et Vederlag i Penge for det Gode, de derved tabe, og lade dem selv sørge for deres Børns Skolegang; men dette henviser atter til Nødvendigheden af nye Pøningsbestemmelser for Marinens Underklasser i det Hele, Noget, hvorpaa jeg skal tillade mig at henlede den høitærede Ministers Opmærksomhed.

L. C. Larsen: Jeg vil tillade mig et Par Bemærkninger angaaende Udvalgets Forslag under Nr. 10, som angaaer Skolerne i Nyboder. Den høitærede Marineminister har allerede gjort opmærksom paa, at Yttringerne i Udvalgets Betænkning om denne Sag ikke ere aldeles nøiagtige, og det er dette, jeg noget yderligere vil godtgjøre. Den hele Sag er begyndt med en Skrivelse fra Ministeriet for Kirke- og Underviisningsvæsenet af 30te November 1864 til Directionen for Borgers og Almue-skolevæsenet i Kjøbenhavn, hvori Ministeriet gjorde Directionen bekendt med, at Marine-ministeriet havde henvendt sig til Cultusministeriet i Anledning af, at man tænkte paa at nedlægge Skolerne i Nyboder, og det hedder deri, at man havde paatænkt at standse Afgangen til de omspurgte Skoler succesfult, saaledes at disse nuværende Elever blive de sidste, der gennemgaae dem, og at indbrage Classerne nebenfra, eftersom Eleverne opflyttes i høiere Classer, hvorefter da Skolerne ganske vilde kunne hæves ved de sidste Børns Confirmation, og den fremtidige Underviisning overgaae til Communes Skoler. Det er dette, som Directionen for Skolevæsenet og Communalbestyrelsen ere blevne spurgt om, og det er dette, de have svaret paa og ikke paa Andet. Under denne Forhandling

erkjendte Communalbestyrelsen, at den, naar Skolerne i Nyboder bleve nedlagte, ikke kunde modsætte sig at modtage Børnene, men det skulde skee paa den Maade, der var bleven foreslaaet, og Andet blev ikke omtalt under Forhandlingerne, som endte med en Skrivelse fra Cultusministeriet af 6te April 1866, hvori det meldte, at nu var Marineministeriet gaaet ind paa de Betingelser, der vare blevne fastholdte fra Communalbestyrelsens Side, og at man havde standset med Afgangen til Nyboders Skoler fra 1ste April 1866. Det er heller ikke rigtigt, naar det hedder, at Communalbestyrelsen havde forlangt at faae Skolebygningerne i Nyboder til midlertidigt Brug. Dertil var der ingen Anledning, da der kun var Tale om en succesfuld Nedlæggelse; men den forlangte at faae dem til Eiendom, idet den fandt, at det var billigt, naar der har dannet sig, saa at sige, en egen Commune i Skolesager, og denne er i Begreb med at opløse sig og blive indlemmet i en anden Commune, at man da lader medfølge de Gienstande, der ere anskaffede til denne Communes Brug. Man fik herpaa ikke et ubetinget Nei, men man fik et andet Forlangende, der ikke stod i nogen Forbindelse med Skolevæsenet, nemlig at Kommunen skulde gjenembryde nogle Gader, som det interesserede Finantsministeriet at faae gjenembrudt, hvilket vilde medføre saa store Udgifter, at det langt oversteg, hvad der fornøftigviis kunde være Tale om at give for at erhverve disse Skolebygninger. Hadde der været forelagt noget andet Spørgsmaal end det, der har været forelagt, maatte Communalbestyrelsen have sagt Nei; thi oprindelig var der Spørgsmaal om at anbringe 900 Børn, og dette var mere, end man saaledes uden videre kunde modtage; dertil behøves længere Forberedelse. Nu er man gaaet ind paa den successive Modtagelse af Børnene. Byens Skoler vilde kunne modtage et Par Hundrede eller maaskee efterhaanden flere end det Antal, der nu er der; men derafter maa man bygge en ny Skole, og dertil vil der være en passende Tid, naar Nedlæggelsen skeer.